

Mediji i informiranje

Sud Europske unije
PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 149/20
U Luxembourg 3. prosinca 2020.

Presuda u predmetu C-62/19
Star Taxi App SRL/Unitatea Administrativ Teritorială Municipiul București
i dr.

**Usluga koja izravno putem računalne aplikacije povezuje korisnike i vozače
autotaksija usluga je informacijskog društva ako ne čini sastavni dio ukupne usluge
glavni element koje je usluga prijevoza**

Star Taxi App SRL, društvo sa sjedištem u Bukureštu (Rumunjska), koristi se aplikacijom za pametni telefon koja izravno povezuje korisnike usluga autotaksija s vozačima autotaksija. Ta aplikacija omogućuje provedbu pretraživanja koje daje popis vozača raspoloživih za vožnju. Korisnik je tako slobodan odabrati vozača s tog popisa. To društvo ne proslijeđuje rezervacije vozačima autotaksija i ne određuje cijenu vožnje, koja se po završetku plaća izravno vozaču.

Općinsko vijeće u Bukureštu 19. prosinca 2017. donijelo je Odluku br. 626/2017 kojom je obveza dobivanja prethodnog ovlaštenja za djelatnost takozvane „autotaksi centrale” proširena na korisnike računalnih aplikacija kao što je to Star Taxi App. Zbog kršenja tog propisa, društvu Star Taxi App izrečena je novčana kazna od 4500 rumunjskih leua (RON) (otprilike 929 eura).

Smatrajući da njegova djelatnost čini uslugu informacijskog društva na koju se primjenjuje načelo kojim se isključuje prethodno ovlaštenje predviđeno Direktivom o elektroničkoj trgovini¹, društvo Star Taxi App podnijelo je tužbu pred Tribunalulom București (Okružni sud u Bukureštu, Rumunjska) kojom je tražilo poništenje Odluke br. 626/2017.

U tom je kontekstu Tribunalul București pitao Sud čini li usluga koja se sastoji od izravnog povezivanja korisnika i vozača autotaksija putem računalne aplikacije uslugu informacijskog društva. U slučaju potvrdnog odgovora, pita Sud je li propis poput Odluke br. 626/2017 u skladu s pravom Unije².

U svojoj današnjoj presudi Sud najprije navodi da usluga koju nudi društvo Star Taxi App odgovara definiciji „usluge informacijskog društva” iz Direktive o elektroničkoj trgovini jer se pruža uz naknadu, na daljinu, elektroničkim putem i na pojedinačan zahtjev adresata usluge. U tom je pogledu nebitno to što se takva usluga besplatno pruža osobi koja se želi koristiti ili se koristi gradskim prijevozom jer dovodi do sklapanja ugovora o pružanju usluga između pružatelja usluge i svakog ovlaštenog vozača autotaksija, pri čemu vozač plaća mjesečnu pretplatu.

Međutim, u skladu sa sudskom praksom³ Suda, za uslugu se može smatrati da nije obuhvaćena pojmom „usluga informacijskog društva” čak i ako ona pokazuje obilježja sadržana u definiciji. To

¹ Direktiva 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.)

² Odnosno, konkretnije, članci 1. i 5. Direktive 2015/1535 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. rujna 2015. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih propisa i pravila o uslugama informacijskog društva (SL 2015., L 241, str. 1.), članci 3. i 4. Direktive 2000/31/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2000. o određenim pravnim aspektima usluga informacijskog društva na unutarnjem tržištu, posebno elektroničke trgovine (SL 2000., L 178, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 39., str. 58.), članci 9., 10. i 16. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.) i članak 56. UFEU-a

³ Presuda od 19. prosinca 2019., Airbnb Ireland (C-390/18, t. 50., vidjeti također PM 162/19) i presuda od 20. prosinca 2017., Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, t. 38. do 44., vidjeti također PM 136/17)

osobito vrijedi ako se pokaže da je ta usluga posredovanja sastavni dio ukupne usluge glavni element koje je usluga obuhvaćena drugom pravnom kvalifikacijom.

U tom pogledu Sud navodi da se usluga koju pruža društvo Star Taxi App pridodaje već postojećoj i organiziranoj usluzi prijevoza autotaksijem. Osim toga, pružatelj usluge ne odabire vozače autotaksija, ne određuje i ne naplaćuje cijenu vožnje niti provodi nadzor nad kvalitetom vozila i njihovih vozača te njihovim ponašanjem. Iz toga slijedi da se ta usluga ne može smatrati sastavnim dijelom ukupne usluge glavni element koje je usluga prijevoza.

Sud zatim ocjenjuje je li propis poput Odluke br. 626/2017 u skladu s pravom Unije.

Najprije provjerava čini li takva odluka tehnički propis. Naime, Direktiva o postupku pružanja informacija⁴ predviđa da države članice Komisiji bez odlaganja dostavljaju sve nacрте „tehničkih propisa”. Nacionalni propis koji se odnosi na „uslugu informacijskog društva” može se kvalificirati kao „tehnički propis” ako se posebno odnosi na usluge informacijskog društva i ako je obvezan, među ostalim, za pružanje predmetne usluge ili njezino korištenje u državi članici ili njezinu bitnom dijelu.

Budući da se u rumunjskom propisu nigdje ne spominju usluge informacijskog društva te da se on bez razlike odnosi na sve vrste „autotaksi centrale”, neovisno o tome pružaju li se te usluge telefonom ili putem računalne aplikacije, Sud smatra da on ne čini „tehnički propis”. Iz toga slijedi da se na takav propis ne primjenjuje obveza prethodne dostave nacрта „tehničkih propisa” Komisiji.

Sud zatim navodi da Direktiva o elektroničkoj trgovini državama članicama zabranjuje da pristup djelatnosti pružanja „usluga informacijskog društva” i njihovo izvršavanje podvrgnu sustavu prethodnog ovlašćivanja ili drugom zahtjevu s istovjetnim učinkom. Međutim, ta se zabrana ne odnosi na sustave ovlašćivanja koji se posebno i isključivo ne odnose na „usluge informacijskog društva”, kao što je to slučaj s Odlukom br. 626/2017.

Direktiva o uslugama⁵ ovlašćuje države članice da pristup djelatnosti pružanja usluge pod određenim uvjetima podvrgnu takvom sustavu. Ti su uvjeti: nediskriminirajući sustav, njegovo opravdanje važnim razlogom u općem interesu i nepostojanje manje strožih mjera kojima se postiže isti rezultat.

U tom pogledu Sud smatra da je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri postoje li važni razlozi u općem interesu koji opravdavaju postojanje sustava ovlašćivanja za usluge „autotaksi centrale”. Međutim, sustav ovlašćivanja ne temelji se na kriterijima koji su opravdani važnim razlogom u općem interesu ako je izdavanje ovlaštenja uvjetovano zahtjevima koji nisu tehnički prilagođeni predmetnoj usluzi.

Sud zaključuje:

kao prvo, usluga koja se sastoji od izravnog povezivanja korisnika i vozača autotaksija putem računalne aplikacije čini „uslugu informacijskog društva” ako ta usluga nije neodvojivo povezana s uslugom prijevoza autotaksijem tako da ne čini njezin sastavni dio;

kao drugo, propis lokalnog tijela koji pružanje „usluge informacijskog društva” uvjetuje izdavanjem prethodnog ovlaštenja kojem već podliježu drugi pružatelji usluga rezervacije autotaksija ne čini „tehnički propis” u smislu Direktive o postupku pružanja informacija;

kao treće, Direktivi o elektroničkoj trgovini ne protivi se primjena sustava ovlašćivanja koji se već primjenjuje na pružatelje usluga koje su istovjetne u gospodarskom smislu, a ne čine usluge informacijskog društva, na pružatelja „usluge informacijskog društva”.

⁴ Vidjeti bilješku 2.

⁵ Članci 9. i 10. Direktive 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. o uslugama na unutarnjem tržištu (SL 2006., L 376, str. 36.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 47., str. 160.)

Sud naposljetku navodi da se **Direktivi o uslugama protiv primjena takvog sustava ovlašćivanja, osim ako je on u skladu s kriterijima iz njezina teksta, što treba provjeriti sud koji je uputio zahtjev.**

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 5536

Snimke s objave presude nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106